

سر سایی پہ روزہ کی

امین الدین

«سعیدی سعید افغانی»

Ketabton.com

سرسایه په روژه کی

امین الدین « سعیدی - سعید افغانی »

بسم الله الرحمن الرحيم

سرسایه په روژه کی

د سرسایي ذکر په اسلامي منابعو کی:

- 1- صدقة الفطر
- 2- زكاة الفطر
- 3- زكاة الصوم
- 4- صدقة په رمضان کی

د سرسایي فلسفه:

که څه هم د روژې لپاره د صدقة الفطر د ورکولو حکمت په روژه کی دممکن نقصان جبيره کول بنوول شوي، خو ټولنيزه فلسفه يې د بي وزلو او نېستمنو خلکو سره مرسته او لاسنيوی دی.

رسول الله صلي الله عليه وسلم ټينگار کړای چې د اختر په مناسبت بايد له بي وسه او مسکين سري سره مرسته وشي او هغه له سوال او احتياجه خلاص کړای شي. پيغمبر صلي الله عليه وسلم فرمايلي: « اغنوهم عن المسألة في مثل هذا اليوم » يانې په دغه شان ورځو کې فقيران او مسکينان له سوال کولو څخه مستغني (بي پروا) کړی. او همدارنگه وکيع بن الجراح رحمه الله وايي: « د رمضان مياشتي صدقة الفطر (سرسایه) داسې ده لکه سجده سهوه په لمانځه کې چې د لمانځه ټول نقصان ختموي. همدارنگه سرسایه د روژې ټولې نیمگړتياوې له منځه وړي.»

صدقة الفطر (سرسایه) اصلاً د هجرت په دوهم کال په کوم کال چې روژه هم فرض شوي لازمه شوي ده. د حکم له مخې، د فطر صدقه واجب ده. د وجوب له دلایلو څخه يې د ابن عباس (رضي الله عنه) خبر دی چې فرمايي:

« فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَكَاةَ الْفِطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللُّغُو وَالرَّفَثِ وَطَعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ... » رواه ابوداود. (فرض (واجب) کړې ده رسول الله د فطر صدقه چې

د روژه نیوونکي د بېهوده خبرو او چټیاتو پاکونکي ده اود مسکینانو لپاره طعام دی.)

سرسایه په چا باندې واجب ده؟

د احنافو په مذهب کې: سرسایه په هر مسلمان، آزاد، صغیر، کبیر، نارینه، زنانه، عاقل، او لیوني چې د کور له حاجت نه علاوه د نصاب مالک وي واجب ده. سړی به د خپل ځان، کوچنیانو (ځامنو او لورگانو) او هغه غلام چې د خدمت لپاره وي سرسایه اداء کوي. او که چیرته د مشرانو ځامنو، بنځي، مور، پلار او وروڼو صدقة الفطر (سرسایه) د هغوی له امره پرته ادا کړي، استحساناً صحیح کيږي.

د سرسایي د اداء کولو وخت:

دا چې صدقة الفطر (سرسایه) د اختر د ورځې په سهار ختلو سره واجبيزي خو جایزه ده چې د روژې په مياشت کې له واجب کېدو څخه مخکې ورکړل شي. او له خپل وخت څخه په تأخیر سره نه ساقطیږي، بلکه ورکول یې حتمي دي.

دحضرت ابن عمر رضی الله عنه ، څخه په یو حدیث کې راغلي چې: پیامبر صلی الله علیه وسلم هدایت ورکړای چې : « سرسایه (زکات فطر) مخکې لدې څخه چې مسلمانان داختر دلمانځه اداء کولو ته راشي، باید سرسایه تادیه شي .» (دحدیث شماره 1503 امام بخاري).

ګرانو لوستونکو!

تقاضا، حکمت اونصب العین د وجوب دسرسایې دادی چې دغه وجیبه باید څو ورځې مخکې د اختر د لمانځه نه اداء شي، ترڅو د مستحقین لاس ته ورسیري.

دحضرت ابن عمر رضی الله عنه په یو حدیث کې راغلي: «و کاتوا یُعْطُونَ قَبْلَ الْفِطْرِ بِيَوْمِ أَوْ يَوْمَيْنِ» (بخاری 1511) یعنی: «هغوی خپل د فطر زکات (سرسایه) یوه یا دوه ورځې مخکې د اختر دلمانځه نه اداء کول»

په سر سایه کې کوم اجناس ورکول کیري؟

په سر سایه (صدقه فطر) کې (غنمو، خرما، اوربشي او ممیز(کشمش) ورکول کې واجبیري. په حدیث شریف کې راغلي: «عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كُنَّا نُخْرِجُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ ، وَكَانَ طَعَامَنَا الشَّعِيرُ ، وَالزَّبِيبُ ، وَالْأَقِطُ ، وَالتَّمْرُ» متفق علیه .

ابو سعید خدری رضی الله عنه وایي: مونږ به د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زمانه کې د واره اخترو په ورځ دخپلو خوړو یوه صاع سر سایه (صدقه فطر) ورکوله، او زمونږ طعام اوربشي، ممیز، کورت (قروت) او خرما وه . او د احنافو او امام مالک په نزد انسان کولای شي چې دخپل وطن د خوړو نه که له دې اصنافو پرته هم وی سرسایه ورکولی شي.

صاع څومره ده؟

صاع څلور مده سره مساوي ده او یو مد د یوه میانه انسان یوه ډکه لپه ده، نو یوه صاع څلور لپې کیري چې په دې کې دکیلو په حساب دمختلفو موادو په حساب په وزن کې فرق راځي، یعنی دخرما څلور لپې د وریجو له څلور لپو سره په وزن کې فرق کوي. په اوسط ډول دوزن په حساب (2 کیلو او 400 ګرامه یا 2 کیلو 500 ګرامه) غنم او یا هم وریجي کیري.

په سرسایه کې دنغدو پیسو ورکولو حکم:

اگرچه غوره طریقه خو داده چې په سر سایه کې غنم، وریجي یا خرما ورکړل شي مگر دامام ابوحنیفی (رح) دمذهب پیروان د پیسو په بڼه د سرسایې ورکړه روا گڼلې، او دا د الثوری، حسن البصری، او عمر بن عبدالعزیز نظرهم دی. ولي درې نور مذاهبو پیروان د پیسو په بڼه د سرسایې ادا کولو ته اجازه نه ورکوي.

د هغوی دلیل دا دی چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم سرسایه د پیسو په بڼه نه ده ورکړي، نو ځکه یې د پیسو په بڼه ورکړه له سنتو مخالف کار دی.

ولی ځیني ډیراوسني علماء د احنافو رایه تائیدوي، ځکه چې اوس مهال د خلکو له پاره آسانه ده، او په ځانگړي ډول په بنارونو کې چې د خلکو ټولې معاملي په روپیو او پیسو دي.

د دغه نظر له اوسنیو پلویانو څخه شیخ شلتوت(رح)، الغزالی(رح)، او القرضاوي(حفظه

الله) دي.

شيخ قرضاوي د دې دوه لاملونه وړاندې بيان كړل چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ولي د پيسو په بڼه سرسايه نه وركوله. په همدې ډول هغه وايي چې د سرسايې هدف د بېوزلو د اړتياوو لري كول دي، او هغه د پيسو په بڼه ممكن دى، او دا چې په زياترو حالاتو، او په زياترو هيوادونو كې د پيسو وركړه د بېوزلو په گټه وي. هغه دا هم وايي چې د خوراك په بڼه د سرسايې وركول د رسول الله صلى الله عليه په وخت كې هم د وركوونكي له پاره اسان وو، او هم د اخيستونكي له پاره په گټه. مگر نن ورځ د خوراك په بڼه د سرسايې وركول د بېوزلو په تاوان دي، او چندان گټه نه شي ترې اخيستلاى. مثلاً، غنم يا خرما چې تر څو بېرته و نه پلوري، او هغه هم په تيب نرخ، تر هغې خپلې اړتياوي نه شي پوره كولاى.

شيخ قرضاوي، له دغه نظر څخه د قحطى حالات چې د خوراك وركړه پكې ډېره گټوره ده، مثنتنى گرځولي، او وايي چې په سرسايه كې بايد د غريب گټه معيار وگڼل شي، او دا چې د قحطى، او آفتونو په وخت كې اصلي اړتيا خوراك وي، نو د جنس وركول په كار دي. او كه چېرې پيسې گټورې وي، نو بيا دې پيسې وركړي.

نن ورځ كه مونږ په اسلامي هيوادونو كې په عامه توگه، او لويديزو هيوادونو كې په ځانگړې توگه، د مسلمانانو حالت ته وگورو، مومو چې دويمه رايه ډېره اسانه، او د اسلامي قانون له روح، او د مسلمانانو له اوسني حالت سره ډېره روغه ده. او كه چېرې په امريكا او يا په اروپا كې ميشتي مسلمانان وغواړي د خپل زكات مالونه يا يوه برخه يې اسلامي هيوادونو ته وليږي، نو د پيسو په بڼه وركړه يې تر ټولو غوره لاره ده.

دسرسايې مستحقين:

دسرسايې مستحقين په (60 لمبرآيات دسورهء التوبه كې) داسى بيان شوى: «إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ»

بنا سرسايه، د نورو صدقو په شان فقيرانو، مسكينانو، قرضدارانو، د الله په لاره كې طالب علمانو مجاهدينو، مسافرينو (اگرچه دغه مسافرين په وطن كې غني وي) وركول كيږي، او كه دا فقيران يې خپل خپلوان هم وي بلكه په خپلو خپلوانو چې مستحق وي ډير ثواب لري.

بواخي مور، پلار، نيا او نيکه او همداسي پورته نياگانې او نيکو ته به يې نه وركوي كه فقيران هم وي په همدې توگه زوی، لور، او د هغوي اولادونو ته به يې نه وركوي او بنځه به يې خپل خاوند (ميره) ته او خاوند خپلې بنځې ته نه وركوي نورو ټولو خپلوانو ته چې مستحق وي صدقة الفطر (سرسايه) وركول كيداى شي.

و الله اعلم بالصواب

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**